

Lliure circulació de policies

Madrid ha estat seu, per primera vegada, d'una reunió del grup TREVI, la institució comunitària que tracta de definir una política comuna dels dotze sobre temes de seguretat que afecten els països de la CEE. El terrorisme, el tràfic de drogues o d'armes, el control sobre el fenomen de les immigracions il·legals i les maneres de coordinar les policies europees, han estat els temes abordats pels ministres d'Interior europeus.

J. Hernández

En les reunions d'aquesta institució no participaren només membres de la CEE, sinó que, sota l'epígraf de *tercers països*, s'han incorporat a TREVI els Estats Units, Àustria, Suïssa, Noruega, Suècia i el Marroc. Encara que en aquest grup hi ha els països europeus no integrats en la CEE i als quals se'ls ha ofert una oportunitat de definir una política de seguretat comuna, l'assistència dels Estats Units i Marroc té a veure amb la importància política i policial del primer i amb la voluntat que el segon siga l'agent occidental a l'Àfrica del Nord. TREVI és, per això mateix, una institució que transcendeix la Comunitat Europea i mira molt més lluny.

En la reunió del passat cap de setmana s'analitzaren els processos de desenvolupament dels delictes que transcendeixen les fronteres nacionals, s'avança en l'organització dels primers embrions d'una policia europea, s'estudiaren els avanços de cooperació en la lluita contra el tràfic de droga, s'obrí un debat sobre mesures contra la violència en l'esport -del futbol sobretot- i es va acordar la creació d'unitats centrals europees d'intel·ligència contra el tràfic de drogues. Aquesta va ser la mesura més important i més transcendent, perquè és l'únic pas real cap a una policia continental europea.

La raó per la qual aquesta reunió va ser celebrada a Madrid és l'actual presidència espanyola de les institucions comunitàries europees, que ha portat al ministre José Luis Corcuera a ser el cap del grup fins a juny. No obstant això, encara que només en aquesta ocasió Espanya ha presidit formalment la reunió del grup TREVI, han estat sempre els representants del govern de Madrid els animadors del grup.

Al llarg del darrers anys ha crescut la confiança en l'avanç dels somnis europeus que feren nàixer la CEE fa trenta anys. Pel que fa a economia, sistema fiscal i de defensa i a definir determinades estratègies, hi ha un criteri

La policia espanyola col·laborarà directament amb la de la resta de Europa.

comú. Però, afirmen els ministres d'Interior de la CEE, sense l'existència d'una política comuna de seguretat i una policia europea de competències continentals, la unitat europea serà un fracàs o una quimera.

Però les característiques i els vicis de la mateixa funció policial, basada en el secretisme i en les xarxes privades de confidents, zelosa dels seus propis secrets fins al punt de provocar, de vegades, problemes entre grups d'una mateixa brigada o entre diferents serveis d'un mateix país, fan difícil la coordinació real de les policies europees i la integració de les xarxes d'informació.

Malgrat l'estreta col·laboració hispano-francesa, i una altra menys coneguda però no menys intensa entre Espanya i Gran Bretanya, països que han arribat a connectar els seus dos grans ordinadors pel que fa a delictes que els afecten a tots dos, continua havent-hi

recel per part dels ministres d'Interior dels països més petits d'Europa.

Al mateix temps, tots els intents de coordinació continental de la policia han xocat fins ara amb els prejudicis de la memòria històrica dels pobles europeus. Recents encara les dictadures de Portugal, Espanya i Grècia, a més de l'intent de colp d'estat a la democràtica Itàlia en els anys setanta, hi ha encara sectors civils que consideren que una policia europea podria resultar un perill. Podria comportar, diuen, una limitació dels drets humans i una forma de convertir Europa en un continent on el control dels ciutadans fóra més efectiu que el de la llibertat. D'aquest sentiment s'han fet ressò països poc preocupats per l'índex, baixíssim, de delictes que es cometien al seu territori. Són precisament aquest països els que posen més dificultats a la creació d'una nova policia federal europea. En qualsevol cas, en la reunió de Madrid s'han donat passes importants en aquesta direcció. No només s'ha arribat a acords sobre la constitució d'unitats policials antidroga a nivell internacional, sinó que s'han definit criteris concrets per a la persecució de delinqüents per tot Europa, sense que les competències policials de cada país es vegien afectades. Aquesta decisió, mantinguda en rigorós secret, representa, per primera vegada, la possibilitat que funcionaris de països comunitaris puguin acudir a qualsevol dels països membres en persecució dels fugitius, i poder fins i tot detenir-los i traslladar-los al país on s'haja produït el delicte.

Aquesta decisió, que provocarà més d'una polèmica, té un punt especialment delicat i que és definir si aquesta resolució afecta també els *tercers països* incorporats al Grup TREVI. La policia nord-americana treballa ja a Espanya amb tota la comoditat del món i la perspectiva que, gràcies a aquest últim punt, pugui treballar-hi també la marroquina, que està molt lluny de garantir als seus detinguts els drets que són habituals a Europa, no deixa de preocupar. □